

omvendt har erklæret det for uheldigt at give en saadan Afgang som foreslaaet til Nedsættelse eller fritagelse, fordi Sogneforstanderskaberne vilde blive overhængte, saa forekommer det mig, at der netop i denne Indvending ligger et godt Svar til dem, der vilde have hiin Procent sat høiere, thi jo større Frihed, der indrømmes Sogneforstanderskaberne til at fritage Hunde for Afgift, desto mere vil de blive overhængte derom, idet de fleste vilde søge at faae deres Hunde frie. Udvalget havde i sit oprindelige Udkast sat 5 pCt. og havde anseet dette Tal for tilstrækkeligt, men de under 2den Behandling saadne Udtalelser her i Thinget syntes at vise, at man ønskede nogen Forhøielse af dette Procentantal, medens Thingets Afstemning faldt ud imod det ærede Medlems (Thalbitgers) Forslag om at lade Bestemmelsen om, at et vist Antal Hunde kunde være afgiftsfrie, gaae aldeles ud. — Med Hensyn til den høitærede Justitsministers Uttringer om Landdistricterne skal jeg kun i Forbigaaende bemærke, at disse jo ikke have nogen særegen Kasse og saaledes intet Sted, hvori en sliq Afgift kunde gaae — idetmindste er det da saaledes de fleste Steder —, og Udvalget har derfor anseet det for rigtigst at lade Afgiften tilfaldhede Kæmmerkassen i den Kjøbstad, hvormed Districtet havde Fællesskab, idet der jo altid vilde være Fællesudgifter, hvorfra denne Afgift vilde kunne drages, saa at den altid vilde kunne komme Landdistricterne tilgode. — Hvad de Underændringsforslag angaaer, som flere ærede Medlemmer have stillet, og for hvilke det ærede Medlem, som sidder her straaes overfor mig (Bonne), talte, skal jeg for mit Vedkommende ikke ytre Andet, end at Udvalget fuldkommen kan tiltræde det af disse, der er stillet under Nr. 2. Naar Udvalget ikke selv har optaget en saadan Bestemmelse i sit Udkast, er det, fordi det maa ansees for at være en ligefrem Følge af Lovgivningens almindelige Regler, at Cieren maa betale, hvad det koster, naar en Hund har afstedkommet Skade for Nogen. Det er altsaa en Bestemmelse, som ikke behøves i Lovudkastet, men, da den ikke kan stades, kan Udvalget selvfølgelig ganske tiltræde Underændringsforlaget om dens Optagelse. Hvad det Underændringsforslag angaaer, der gaaer ud paa at

sætte 8 istedetfor 3 Dage, da vil Udvalget paa ingen Maade bestemt fraraade at gaae ind derpaa — dertil har dette Forslag ikke Bægt nok —, men der er dog en Omstændighed, som i saa Henseende maa komme i Betragtning, som blev releveret sig selv og, som jeg maa relevere igjen idag. Hvis ingen Eier melber sig, vil Følgen af Forslaget blive, at den Skadelidende altsaa maa holde Hunden med Røgt og i det Hele passe den i de nævnte 8 Dage uden nogenfemhøist Erstatning for Udgifterne derved; da derhos vedkommende Eier altid kan undgaae, at et saadant Tilfælde indtræder, ved at holde det befalede Tegn til sin Hund, hvorfor skal man saa mere stille sig paa den brøstholdne Eiers Side end paa den Mand's Side, der har lidt Skaden. Udvalget skal imidlertid, som sagt, ikke fraraade det høie Thing at vedtage dette Forslag, der i og for sig ikke har Meget at betyde. — Jeg skal endnu blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til den Ordvejel, som har fundet Sted med Hensyn til Jagtloven, forsaavidt denne havde Hensyn til det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 9. Jagtloven bestemmer, at ingen Hund kan sthydes, fordi den kommer ind paa en anden Mand's Jagtgrund, af Hensyn til hans Jagtret; i nærværende Lovforslag er der derimod kun Tale om en saadan Hund, som ikke har Tegn; det er netop den Forstjæl, der gjør, at nærværende Lovforslag herved falder ind under, hæver eller hæves ved Jagtloven. Denne bestemmer, at en Mand ikke kan sthyde en anden Mand's Hund, fordi den kommer ind paa hans Jagtdistrict, men derimod kan han, ifølge dette Lovforslag, sthyde en Hund, fordi den ikke har Tegn.

Jessen: Jeg kan dog ikke lade det sidste Foredrag staae uimodsagt. Naar den ærede Taler sagde, at det var uden Betydning, at Sogneforstanderskaberne sattes i Forlegenhed ved i Henseende til Frigivelsen at være indskrænkede til et Procentantal, skal jeg bemærke, at det U hensigtsmæssige i denne Bestemmelse naturligviis ikke ligger i, enten man sætter 5, 10 eller 20 pCt., men deri, at, naar der bliver fastsat en vis Procent, og Sogneforstanderskabet da f. Ex. vil fritage alle Udslyttere fra at svare